

18 okt 2005 -18:32

Toespraak Verhofstadt- veertigjarig jubileum Bayer

Toespraak van Eerste Minister Guy Verhofstadt bij het veertigjarig jubileum van Bayer. Antwerpen, 18 oktober 2005.

Toespraak van Eerste Minister Guy Verhofstadt bij het veertigjarig jubileum van Bayer. Antwerpen, 18 oktober 2005.

Dames en heren, Vandaag, 18 oktober is het 74 jaar geleden dat Thomas Alva Edison stierf. De uitvinder van de gloeilamp en de fonograaf. Hij was de man die ook belangrijk stappen vooruit zette in de telegrafie en de cinematografie. In zijn eentje had hij meer dan duizend patenten op zijn naam. En hij richtte als eerste een onderzoekslaboratorium op in de moderne zin van het woord, in Menlo Park, New Jersey. De reden waarom ik die verjaardag in herinnering breng, is omdat we vandaag ook het veertigjarig jubileum vieren van Bayer Antwerpen. In zekere zin zet Bayer het werk van Edison voort. Door onderzoek worden nieuwe technologische grenzen afgetast, worden die grenzen verlegd en wordt daarmee gestalte gegeven aan nieuwe innovatieve producten. We vinden Bayer in onze CD's, DVD's, overkappingen van stations en voetbalstadia. De chemische sector is en blijft een bewonderenswaardige en veelbelovende tak van onze industrie. Die chemische industrie is in elk geval onmisbaar voor ons land. Onmisbaar voor onze economie, voor onze competitiviteit en voor onze werkgelegenheid. Mede dankzij de vestiging van Bayer in deze havenstad, is Antwerpen sinds de jaren zestig uitgegroeid tot de tweede grootste chemische cluster ter wereld. Iets waaraan we willen vasthouden. Reden waarom we Reach willen bijsturen op basis van de voorstellen van het Brits voorzitterschap. Het investeringsklimaat kende in de jaren zestig nooit geziene hoogtes. Europa genoot van een bijzonder sterke economische groei. Het had bijna geen werkloosheid en een jonge bevolking die barstte van optimisme. Dat is vandaag spijtig genoeg anders. Sinds de jaren zestig is het economisch en sociaal landschap grondig veranderd. De jonge bevolking van toen, gaat vandaag met pensioen. Het is hen uiteraard gegund. Maar het is vandaag, anno 2005, ook duidelijk dat we niet meer op dezelfde manier kunnen werken als veertig jaar terug. Hervormingen zijn broodnodig. En dat heeft Bayer Antwerpen zeer goed begrepen. Met de komst van de heer De Cleyn werd Bayer Antwerpen in 2001 volledig gereorganiseerd. Ik weet dat dergelijke ingrepen nooit aangenaam ervaren worden. Maar het resultaat mag gezien worden. Een sterk groeiende omzet om u tegen te zeggen, nieuwe investeringen, het etiket van modelvestiging van Bayer wereldwijd. Maar nog opmerkelijker is het feit dat, vier jaar na de reorganisatie, Bayer dit jaar de prijs van meest aantrekkelijke werkgever wegkaapte. Opmerkelijk bij het toekennen van deze prijs waren de redenen, die de werknemers aanhaalden om Bayer op nummer één te zetten. Naast het aantrekkelijke salaris, vonden werknemers de financiële gezondheid van de onderneming en de werkzekerheid het allerbelangrijkste. Ik vind dit opmerkelijk omdat ook de federale regering met haar generatiepact, met haar hervormingen streeft naar financiële gezondheid, meer werk en ja, betere salarissen. Ook wij zijn vandaag bezig met het reorganiseren van de arbeidsmarkt en van de loopbaan. Ook wij zijn bezig met het veiligstellen van de toekomst. Niet alle ingrepen zijn daarbij aangenaam. Sommigen brengen tijdelijk onzekerheid. Maar we werken op de lange termijn. We bouwen aan meer werkzekerheid en een betaalbare sociale zekerheid. Dat zijn de voornaamste motieven waarom we het zogenaamde generatiepact hebben opgesteld. Wat staat er in dit generatiepact? Eerst en vooral, en ik kan het niet genoeg herhalen, dat we niet komen aan de huidige brugpensioneerden. We gaan niemand zijn pensioen afpakken en we gaan evenmin iedereen verplichten om tot zijn 65ste te werken. Wie beweert dat we dat wel doen, maakt mensen onterecht bang. Wat we vragen van mensen is dat ze niet op 58 maar op 60 jaar op brugpensioen kunnen. Dat is geen tien jaar langer. Dat is twee jaar langer, een verlenging die overigens niet geldt voor wie heel zijn leven zware arbeid heeft verricht. We vragen ook van mensen die vervroegd vertrekken dat ze naderhand beschikbaar blijven voor de arbeidsmarkt. We laten hen daarbij niet aan hun lot over. Zij die bijvoorbeeld hun job verliezen door een herstructurering,

kunnen minstens zes maanden beroep doen op een tewerkstellingscel. Die cel helpt hen bij het zoeken naar werk of een opleiding. Samen met het bedrijf garanderen wij hen een inkomen tijdens die zoektocht en een fikse bonus als ze werk vinden. Als ze na zes maanden intensief zoeken geen werk gevonden hebben, kunnen ze met brugpensioenen. Alleen als ze weigeren te zoeken of een geschikte baan te aanvaarden, verliezen ze hun uitkering en bij een tweede maal het recht op brugpensioenen. Zo onmenselijk is dat niet. Onrechtvaardig is het zeker niet. Kortom, met de zesenzestig maatregelen en ingrepen van het generatiepact stimuleren we mensen om langer te werken, maken we vervroegde uittreedingsstelsels minder aantrekkelijk en sporen we bedrijven aan om oudere werknemers aan het werk te houden door bijvoorbeeld landingsbanen op te zetten. Vijftigplussers die vandaag werkloos zijn en een nieuwe baan vinden, als werknemer of als zelfstandige, krijgen bovendien een mooie werkhervattingstoelage. We maken werken ook fiscaal aantrekkelijker. Op kruissnelheid zullen de lasten op arbeid bovenop de lastenverlagingen van het interprofessioneel akkoord worden verminderd met meer dan 900 miljoen euro extra. Lastenverlagingen voor min-dertigjarigen. Lastenverlagingen voor vijftigplussers om meer ouderen aan het werk te houden. En lastenverlagingen voor de nacht – en de ploegenarbeid. De huidige belastingsvermindering van 2,5% zal worden opgetrokken tot 5,63% om zo onze loonhandicap in 2006 weg te werken. En we zijn van plan om dit percentage van belastingsvermindering in 2007 opnieuw te verhogen tot maximum 10,7%, op één voorwaarde, en dat is dat de sociale partners een even grote inspanning doen. De voorbije maanden is trouwens gebleken hoe belangrijk deze lastenverlaging voor nacht – en ploegenarbeid is voor onze industrie. Het maakt haar stap voor stap meer concurrentieel. Even belangrijk is de verdere investering in onderzoek en innovatie. Op 1 oktober werd de belastingsverlaging voor bedrijven voor hun onderzoekers verhoogd. Young Innovative Companies, jonge innovatieve bedrijven krijgen nu hetzelfde voordeel. Op 1 januari treedt ook de hervorming van de vennootschapsbelasting of de "notionele interesten" in werking. Deze hervorming maakt het mogelijk voor bedrijven om binnenkort voor de eigen middelen die zij in hun vennootschap investeren een interestkost fiscaal af te trekken, zoals dat vandaag het geval is voor leningen. Hiermee zijn we het enige land in Europa dat dit mogelijk maakt. Dames en heren, Dit zijn allemaal maatregelen die elk op hun manier een bijdrage moeten leveren aan het economisch herstel. Ze moeten investeren in ons land aantrekkelijker maken. Ze moeten meer werk creëren. Ik wil echter nog één zaak duidelijk maken. We hebben met ons generatiepact niet gekozen voor het hanteren van de voorhamer zoals dat noemt, voor het eenzijdig opleggen van maatregelen. We hebben gekozen voor overleg. Maandenlang hebben we met vakbonden en werkgevers onderhandeld. Maandenlang. Waarom? Omdat dit de gemakkelijkste weg is? Uiteraard niet. We hebben gekozen voor overleg omdat sociale consensus en sociale stabiliteit belangrijk zijn voor ons land. Sociale stabiliteit is trouwens een van de belangrijkste redenen waarom er geïnvesteerd wordt in ons land. Ik begrijp dat de vakbonden de bezorgdheid van hun leden moeten uitdragen. Maar, wilde acties en stakingen zijn zeker niet de juiste aanpak. Zoals bijvoorbeeld bij Vorst vandaag, waar we er met de nieuwe belastingsverlaging op ploegenarbeid alles aan doen om het bedrijf competitief te houden. Welnu, ik zeg u, daar nu staken is de tak afzagen waarop men zelf zit. Om dan wellicht achteraf, als het fout loopt, de regering met de vinger te wijzen. Nogmaals, wilde acties en stakingen brengen nieuwe investeringen en jobs in gevaar. Ze zullen bovendien de noodzakelijke hervormingen niet verhinderen, laat staan stopzetten. Die hervormingen, hoe moeilijk ook, zal de regering hoe dan ook doorvoeren. En dat om één reden: omdat ze noodzakelijk zijn, noodzakelijk voor het veiligstellen van de toekomst van onze kinderen en kleinkinderen. En dat wil toch iedereen hoop ik. Dat onze kinderen en kleinkinderen het even goed hebben als wij zelf. Daarom roep ik iedereen op om verder samen verantwoordelijkheid op te nemen. Zoals we dat de voorbije maanden hebben gedaan, toen we het generatiepact opstelden. Zo reken ik er nu op dat iedereen aan het overleg deelneemt om dat pact in de praktijk om te zetten. Dames en heren, Goede salarissen, een financieel gezond bedrijf en werkzekerheid: dat zijn de elementen die Bayer aan haar werknemers garandeert. Dat willen wij als overheid ook aan de bevolking waarborgen. Om uw ambitie te realiseren heeft u uw bedrijf gereorganiseerd. Om ons doel te bereiken zijn wij bezig met een grondige reorganisatie van de maatschappij. Stap voor stap, bedachtzaam, maar vastberaden, goed wetend waar we naartoe gaan. Ik wens u te feliciteren met uw veertigste verjaardag. Ik ben er zeker van dat er nog veel verjaardagen in

Antwerpen zullen volgen. Ik dank u.